

1900-12-18

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Archive:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSCRIPTION

18. XII . 1900. Silkegade 13.

Kjære Ven.

De ved, at Harmen kan drive Folk
til at skrive Vers.

Efter et Besøg i Sindings Atelier og
en samtidig stærk Opfordring fra
Erik Henningsen til at skrive i Tilskue-
ren — lod jeg mig, ophidset som
jeg var, forledet til at gjøre en Artikel.

—De ved, at jeg ellers for længst
har banlyst denne Virksomhed; og det
er da ogsaa halvt af Vanære, jeg er
kommen til det.

Gjør mig nu den Vennetjeneste at spille
et Kvarters Tid paa at læse Manuskrip-
tet igjennem og sig mig saa oprigtigt, om
De anbefaler Papirkurven. Skjønt jeg,

[2]

som De kan tænke, har anvendt nogen Tid
paa den, vil jeg egentlig være gladest ved
dette Raad.

Skulde De mene, at den kunne gjøre nogen
Gavn ved at blive trykt, sig mig da, om
De har nogen Indvending at gjøre, noget
Raad at give mig.

Ved Nedskrivningen var jeg virkelig ganske
Flau over dens Banalitet — jeg sad stadig
og tænkte paa Tandlæge Bramsen.

Da jeg har lovet Henrichsen snarest Svar,
vilde De tjene mig meget ved, saa hurtigt som
muligt at lade høre fra Dem.

Venligst

Deres hengivne

Johan Rohde

Jeg faar ikke Tid til at læse den igjen-
nem, men jeg haaber, De staver Dem
igjennem alle Skrivefejlene.

18. XII. 1900. Silkeborg 13.

Kjære Ven.

De ved, at Hærmænd kan sin Folke
hi at sin Ven.

Efter et Besøg i Sindings Afdeling og
en samtidig stor opfordring fra
Erik Henningsen hi at sin i Tilsiden-
me - lad by mig, oplyst som
i den, forlader hi at give en Artikel.

- De ved, at i den forlængst
har kunnet denne Virksomhed; og det
er da ogsaa kaldt af Værten, i den
kommer hi det.

Giv mig en den Vennekædet at spilde
et Korte Tid paa at lade Manuskript
til igennem og mig som oprigt, at
de antagelse Papiret. Sjældent i,

om De van laar, har aarsent ugen Ted
pan du, vil i egentlig var gladet ved
dette Raad.

Såldt de men, at du kinn gjør ugen
Gavn vel at kinn trykt, og mig da, an
De har ugen Taktid i gjør, mig
Raad i gjør mig.

Ved Medlemmigen var i virkelig gands
flar over dens Banalitet — i sat steds
og tankte paa Tandslag, Bransen.

Da i har lost Konraden snart den,
vil de de hene mig mig, ^{vel} saa kinn som
mig i last kinn for den

stuligt Den hengen
Jonas Rode

By far ick Ted til at kinn den ijen-
nem, men i kinn, De kinn den
igennem alle Skinnsejlene.